

מסכת כלים

פרק כא

א. הנוגע בכפד העליון, בכפד התחתון, בנירים, ובקירוס, ובחוט
שהעבירו על גבי ארגמן, ובעירה שאינו עתיד להחזירה, טהור.
בנפש המסכת, ובשתי העומד, ובכפול שהעבירו על גבי הארגמן,
ובעירה שהיא עתידה להחזירה, טמא. הנוגע בצמר שעל האימה,
באשונה, טהור. הנוגע בפיקה, עד שלא פרעה, טמא. משפרעה,
טהור:

ב. הנוגע בעל, ובקטריב, בעין, ובעבות, אפלו בשעת מלאכה,
טהור. בתרבו, ובפרה, וביצול, טמא. בעין של מתכת, בלתינו,
ובערינו, טמא. רבי יהודה מטהר בלתינו, שאינם עשויין אלא
לרבות את העפר:

ג. הנוגע ביד מגרה, מכאן ומכאן, טמא. בחוט, ובמשיחה, באמה,
ובסניפין, במכבש של תרש, ובקשטנית, טהור. רבי יהודה אומר,
אף הנוגע במלבן של מסר הגדול, טהור. הנוגע ביתר ובקשת, אף

עַל פִּי שְׁהִיא מְתוּקָה, טְהוֹר. מְצִדָּת הָאִישׁוּת, טְהוֹרָה. רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר, כָּל זְמַן שְׁהִיא מְתוּקָה, חֲבוּר:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org